

Pacific Herald.

No. 12

Bariland, Uafh., den 20 Marts

18de Harg.

Jesús lær mig.

Jesús lær mig at beskænde
Over en Sønd, hvori jeg kaldt,
Jesús lær mig trykt at vende
Mig til dig, som har betalt;
Jesús lær mig,
Støt mig, nær mig,
Jesús, vær mig et og alt!

Jesús lær mig dig at liges
I Sagnetidig Dødsbed,
Vær mig hørlig af velsigne
Over, jeg her skal vandre med,
Selv bered mig,
Ved mig, fred mig
Med din egen, dybe Fred!

Jesús lær mig storst høve
Du beskænde tro dit Ravn,
Ved mig altid hos dig være
I min Fred, min Strid, mit Sam,
Ja, forloot mig
Du lever mig
Du forklar mig i din Gavn!
—S. Gregerssen.

Betragtning.

Hvo som æder mit Kjød og drikker mit Blod han har et evigt Liv.— (Joh. 6, 54.)
Søndelig, det er en underfuld stor Raade af vor Fæller, at han ikke alene har taget vort Kjød paa sig og arbejdet det til sin himmelske Herlighedens Trone, men at han ogsaa selv besejler os med sit Kjød og sit Blod til evigt Liv.

O hvilken saligaaltrænde Bederbærgelse for Sjælen! O hvilket Waaltd at længes efter! O hvilken himmelsk, hvilken Englepisle! Læredigtent Englene begjærede at hæv ind i denne store Deumelighed, saa antog han sig dog ikke Englene, men Abrahams Alfom antog han sig. (Hebr. 2, 16). Fælleren kommer os nærmere, end han er kommen selve Englene; thi herpaa hender vi hans Skjærlighed, at han har givet os af sin Haand, og ikke alene af sin Haand, men ogsaa af sit Legeme og Blod. Thi saaledes siger han, som selv er Sandheden, om Brødet og Vinen i Kadderen: Dette er mit Legeme; dette er mit Blod (Matt. 26, 26-28.) Skulde vel Herren kunne foreglemme dem, som han har forløst med sit eget

Legeme og Blod, ja som han endog har besejlet med sit eget Legeme og Blod? Hvo som æder Kristi Kjød og drikker hans Blod, han bliver i Kristus og Kristus i ham (Joh. 6, 56).

Ku forundrer jeg mig ikke mere saa helligt over at alle vore Hovedhaare er talte, at vore Navne er skrevne i Himlene, at Herren har tegnet os paa begge Hænder, at vi hviler i hans Skjød, at vi beres af ham fra Moders Liv af; thi — vi bliver jo besejlet med Kristi Legeme og Blod.

Høit er i Sandhed vore Sjæle og tede, da de besejles med vor Gjenløsningsdyrebare Offer. Og høit er ogsaa vore Legemer agtede, da de er Poliger for Sjælen, som er forløst ved Kristi Legeme og besejlet med Kristi Legeme. Ja er den Helligkants og den hellige Treenheds Tempel. Ku er det aldeles umuligt, at de kan forblive i Genset, da de er besejlet med vor Herres Legeme og Blod.

Spisken underfuld Epise! Vi nyder ham vel, forvandler ham dog ikke til vort Legeme og Blod, men vi bliver forvandlede til ham. Vi er Kristi Lemmer og faar Liv af hans Haand og Ræring af hans Legeme og Blod. Dette er Guds Brød, som kommer ned af Himlene og giver Berden Liv; hvo som æder af dette Brød, skal ikke hunge til evig Tid (Joh. 6, 51-53). Han er Raadens og Varmhjertighedens Brød, og hvo som æder deraf smager og ser, at Herren er god, og saar af hans Gulde Raade over Raade, Joh. 1, 16. Han er det Livens Brød, som ikke alene er levende, men ogsaa levendiggjør, thi hvo som æder dette Brød, skal leve evindeligt. Dette er det Brød, som er kommet ned af Himlene; det er ikke alene et himmelsk Brød, det gjør ogsaa dem til Himmelsgjæster, som i Kanden og til deres Sjæles Salighed æder deraf; thi de skal ikke dø, men overføres paa den yderste Dag. Men de opvælles ikke til Dommen; thi hvo som æder af dette Brød, kommer ikke i Dommen, ikke i Jorddommelsen. Saa er da nu ingen Jorddommelse for dem, som er i Kristus Jesus (Rom. 8, 1); men de opvælles til Liv og Salighed. Thi hvo som æder Mennessens Sønns Kjød og drikker hans

Kjød og drikker hans Blod, han lever i sig selv og skal leve for Kristi Skyld (Joh. 6, 53 o. fl.) Thi hans Kjød er sandelig Blod, og hans Blod sandelig Drikke.

Vader os derfor ikke blive mætte af vore egne Gjerningers Epise, men af Herrens Epise; lader os blive drukne, ikke af vort eget Huses, men af Herrens Huses Fedme!

Han er den sande Livskilde, og hvo som drikker af det Vand, som han giver, i ham skal blive en Kilde med Vand, som opvælter til et evigt Liv (Joh. 4, 14). Ku vel, hver som tørster kommer hid til Vandene, og den som ingen Penge har, kommer hid, sjaer og æder!

Saa skal altsaa alle, som er tørstige, komme. Kom da ogsaa du, min tørstige, af Syndens Hede fortræde Sjæl! Og har du ingen Penge, har du ingen egen Fortjeneste, da stand dig des mere! Thi er du blotlet for egen Fortjeneste, saa du med saa noget des større Jæver stande dig til Kristi Fortjeneste. O saa kom dog og Kjøb uden Penge og uden Væling!

Der er Kristus Sjælens Hvilested, hvorfra Søndeskylden ikke tør holde os tilbage, ei heller hjælper egen Fortjeneste nogen derind. Men hvad Fortjeneste kan vi vel ogsaa have? Profeten siger jo: „Deri veier I Penge, der, hvor der ikke er Brød, og eders Arbejde der, hvor I ikke kan mættes?“ Vort Arbejde kan altsaa ikke mætte os, og med vor egen Fortjenestes Penge lader Guds Raade sig ikke Kjøbe. Her derfor, min Sjæl, og ad det gode, saa skal din Sjæl forlyste sig med det fede! (Es. 55, 2.)

Dette Ord er Raad og Liv, det evige Livs Ord: Betsignenss Raad, som vi velsigner, er den ikke Kristi Blods Samfund? Det Brød, som vi bryder, er det ikke Kristi Legemes Samfund? (1 Kor. 10, 16.)

Vi hænges ved Herren; derfor er vi en Haand med ham. Vi forenes med ham, ikke blot derved, at han meddejer os sit Bæsen, men ogsaa ved Delagtighed i hans Legeme og Blod.

Derfor siger jeg ikke med Jøderne: Hvoledes kan denne give os sit Kjød at æde? men jeg udraaber heller: Hvo stor er dog Herrens Skjærlighed til Mennessene, at han giver dem sit Kjød at æde og sit Blod at drikke!

Jeg gransker ikke hans Almagt, men undrer over hans Raade; jeg grubler ikke over hans Mæjstert, men elsker hans Godhed og Skjærlighed. At han er nærværende (i Kadderen) det tror jeg; hvoledes han er nærværende, det ved jeg ikke; men jeg ved forvist, at han paa det inderligste og dybeste forener sig med mig. Vi er hans Legemes Lemmer, af hans Kjød og af hans Ven. Han selv bor i os og vi i ham. Min Sjæl sanker sig med sine Taarer saa gjerne ned i dette undgrundelige Dyb; men den finder intet Ord til at udtrykke eller udtude denne Godhed og Skjærlighed. Naar den betragter denne Herrens allerførste Raade og hans saligste Skjærlighed, saa den ganske og aldeles forstumme.

Dit Ord, o Jesus, naar beredt til Samfundsglade;
Du mig Kjøber ind at holde Værlapsst!
Du være selv min Fred, mit rene Værlapsstade,
At jeg i Troen naar hos dig som værdig Gæst.

—Joh. Gerhard.

Kristus fremfor Alt.

Det Allervigtigste, som kan læres, er Kristus. Han er hele Skriftens Centrum og vor Troes hele Fundament. Hornemmelig og fremfor Alt maa Kristi Død for vore Synder og Kristi Opstandelse til vor Rettferdighed læres. Begge disse Stykker ere de to Sætter, hvorpaa vor Troes hele Bygning hviler, og hvortil alle andre Artikler sigte hen. Ved Rogen Alt, men ved ikke dette, saa er al Blisdom Daarstob, og al Kundskab er Ubidenhed. Aldrig smager nogen sandelig Blod, hvori ikke Kristus findes. Vær Kristus ikke opstanden, saa var vor Tro forfangelig, og vi vare ogsaa døde i Synden (1 Kor. 15, 17). Blandt alle Troeshoger er Væren om Kristus den fornemste og allertjenligste. Men dette er det evige Liv, at de hende dig, den eneste sande Gud, og den, du udsendte, Jesus Kristus (Joh. 17, 3). Saa belysner eder da om intet andet, end at I vel maa hende Jesus. Gave I ham ved Troen i eders Hjertes, saa ere I salige.—(Joh. Radsentus.)

Jugends som hjemme.
En Fortælling
— of —
Gode Stræfning

Den Christelige vilde bringe sin Smør til Markedet i Byen og tilbød Ruth at tage hende med i Bognen, forat hun kunde vende paa Jomael ved Jangstlets Dør. Hun saa lidt eller intet paa den støvede Vej, end nader i de utrolige Gader, hvor Markedsfolket stundede sammen. Først da Jangstlet blev synligt, syntes hun at anaagne af sine mørke Betragtninger og atter at komme til Besindelse.

Jangstlet laa udenfor Byen mellem grøne Marker, en stor firkantet, men saa fugtig, engstet af en stærk, sort Stenmur. Smaa runde Vinduer med let Gitterværk og massive Skodder saa ud over de grønne Marker ligesom tilbundne Rier.

En Gøjen for gjennem Ruth, kjendte Septembersolen straalende paa klar Himmel, da hun løstede sit Hvil og gjerne vilde vilst, hvilket af disse Vinduer der havde dragt det sparsomme Lys ind i Jomael's Celle. Men førend hun kunde naa hen til den høire Dør, saa hun Jomael komme løstende med tungt Stridt og høit Hoved henad den Vej, som førte bort fra Jangstlet.

"Moder, Moder!" raabte han.

Han løstede sig i hendes Arme, leende og grødende paa engang.

Ruth kunde ikke grøde; men hun holdt ham fast i sine Arme, til hun løstede sit Hoved for at se igjen det høire Ansigt. Der var ingen i Nærheden, som kunde se dem. De var ligesaa alene som i den lille Stog. Mot den mørke, hæslelige Paaaning saa med sine hule Pine paa deres Ansigt.

Hun trak ham med sig til et stille Sted under Muren. Der jatte de sig sammen ned paa Bakken, medens hun med Mælvende Haender løste op det lille Stuet, hvor hun havde med sig hjemmefra lidt Brød, som hun havde bagt i sin egen Bageovn, og som de nu vilde spise sammen, førud de atter maatte skilles.

"Jeg mente intet endt dermed, Moder," sagde Jomael, medens de sad og spiste. "Jeg tænkte ikke paa noget andet end, at Else gjerne vilde have dem. Men jeg ved, at det var Biddtvoel og, o Moder, dette vil vidne mod mig hele mit Liv."

"Jeg frygter ogsaa for det, min høire Gut," svarede hun fakkende. "Men har du bedet Gud om Forladelse, Jomael?"

"Ja, ofte," svarede han ivrig. "Moder, jeg har aldrig glemt at sige: Dig, Gud, He Tak, for Dagen forandret; men jeg hang den sorte, Mot

høitende. Iglesom jeg gjorde, naar Joder var hjemme. Jeg tænkte, at du og sang den, Moder.

"Ja," sagde hun rolig. "Gud varre Tak, at jeg efter den første Aften atter kunde synge den."

"Naar jeg kommer hjem," vedblev han, "vil jeg gaa op til Gudsherren og bede om Forladelse. Jeg vil trænge ind paa ham, og naar han gjør det, kan jeg maasse komme i Arbejde hos St. Christoph, ligesom Aftalen var, før jeg kom i Jangstlet."

"Han har soaet en anden Hjørgut," svarede hans Moder, "og du har ikke vende hjem igjen med mig, men du maa høit hjemmefra og se, hvad du kan gjøre. Joder vil intet høre om dig. Og maasse vil ogsaa Gudsherren luge os høit, hvis du kommer hjem. Men naar Gud har tilgivet dig" —

"Jeg gaa med dig hjem, Moder," raabte han.

"Nei," sagde hun høit hulkende. "nei. Men Gud ved det. Jesus Kristus havde ikke det, hvortil han kunde helde sit Hoved, og han maatte gaa omkring uden at have et Hjem. Jomael, du skal tro, at Gud altid ser os. Og han elsker os, om det ofte ser ud, som om han ikke agtede paa os. O, skulde jeg maatte tro, at Gud ikke vidste og ikke bekymrede sig om os, saa maatte mit Hjerte briste. Jeg vilde gaa hen og drufne mig i den Flod, som rinder derhenne. Men engang vil han give os et Hjem, dig og mig."

Hun havde før aldrig talt med saadan Færme, selv ikke engang til ham. Hun var forskrækket og stirrede med forvandrede Pine ind i hendes bevægede Ansigt.

Derpaa saa hun tilbage til det skrællende Jangstlet, hans sidste Opholdssted. Hun tænkte, at der nu i den hele vide Verden ikke mere var noget Sted for ham, efterat han havde været der.

"Hvor skal vi atter finde et Hjem, Moder?" spurte han endelig; der er dog ingensteds som hjemme.

"Der ovve," sagde hun, idet hun havde sit bekymrede Blik mod Himlen over dem. "Om Gud ikke giver os noget nyt Hjem paa Jorden, saa har han dog derovve beredt et for mig og dig. Ederes Hjerte forfærdes ikke. Tro paa Gud og tro paa mig. I min Jaders Hus er mange Værelser. Jeg gaar hen for at berede eder Sted. Det sagde Jesus. Han bereder os et Sted, Jomael. Og vore Hjerte bør ikke sørge for meget. Vi maa kun ikke valle i Troen paa ham."

"Jeg vil forsøge, Moder," sagde han, idet han lagde sin Haand i hendes. "Saaledes sad de længe uden at tale lynderligt, Haand i Haand, indtil Kirkenets Slog i Byen lag dem erindrede Ruth om, at det endnu var noget at gjøre, der maatte

sørge for et Sted til Ratten, hvor Jomael kunde saa føve og miligens blive, til han fik noget at bestille.

Det blev tungt for hende at lade sin Søn tilbage der, hvor han maatte se stentre om i Gaderne og søge god Arbejde han kunde komme over, som Folk vilde betale til en Gut af vissheds Karakter. Hendes Modersgjerte sagde hende altfor tydelig, hvor usikkert et forandret Liv vilde blive.

Før nogle Maanedes tilbage var han et fuldstændigt Barn, i lykkelige Familjer vilde han endnu været betragtet som Barn, og om ogsaa straffet for sine Feil, saa vilde han dog ikke være bleven jaget bort, udjat for Mangel og Nød. Men Jomael maatte nu, berøvet sit gode Navn og røffet bort fra alt bedre Selskab, hængse en tung Slump.

Dag havde Ruth Haand og Tro. Hun arbejdede endnu haardere og undte sig ikke en Fridag, forat hun hver Uge kunde lægge tilside nogle Dret og sætte ham. Om vidste, at han næsten altid var sulken, forfrosen, fillet og altid barfodet, uden Fenge til at betale sit Kattogi med. Han tog ud paa Vandring, fra det ene Gods til det andet, villig til at overtage det simpleste Arbejde, som Gudsherrene vilde betale ham, og tilfreds med at jove i Væden eller i et anlent Skur.

Men det lakkedes ikke for ham at saa en fast Plads. Der var altfor mange af mange Gutter med godt Navn, som gjorde Fordring paa at sætte sin Fod paa Stigens første Trin.

Der var en Ting, han ikke kunde lade sig overtale til at gjøre. Han var ikke stand til at sjerne sig længere fra sin Moder end, at det var umuligt for ham hver Søndag at se hende.

Han udlod aldrig ved hver Uges Slutning at nærme sig hjemmet. Han holdt sig skilt omkring Kalkoven eller i Stogen, indtil hans Moder kunde fortælle, at han var i Nærheden. Han var hendes Livs Trøst og eneste Glæde. Hun kunde endnu vasse og udbede hans Klæder, og saa nu og da lave et karveligt Maaltid Mad til ham og høre, hvordan det var gaaet ham i Ugens Løb.

Han traadte aldrig mere indenfor Lærstelen i sit gamle Hjem, men Sommerastenerne lod han sammen med sin Moder i Stoglystningen i Nærheden, og om Vinterastenerne søgte de Beskyttelse under den gamle Kalkovens Mure eller, naar de behøvede Løg over Hovedet, søgte de Skjul i Kalkstensindene, som for det meste var Jomael's Sovested.

6.

Den Kar.

Saa denne Maade forlod den Kar, og endnu var Jomael inder Mand. Der var ogsaa liden Håb

til, at han nogensteds kunde blive en stærk, frodig og arbejdssør Mand. De Strabadier, han havde maattet udholde, havde ødelagt hans føve og vakkende Helbred. Men endnu mere havde de Tørg og Stranfæler, som han havde maattet lide, huet hans Mand.

Ingen uden hans Moder bekymrede sig om ham. Mistanken forfulgte ham og det tvivlsomme Selskab, som Nødvendigheden tvang ham til at søge, forøgede den Tørg, man havde for ham. Han tabte Modet og blev haabløs.

Hans Moder havde kaldt ham Jomael, fordi Herren havde seet hans Glædelighed; men hun kunde ogsaa have kaldt ham Jomael, fordi alle Menneskers Haand var mod ham.

Skulde den af hans Moder saa frugtede Dag komme, da hans Haand skulde være med alle?

De sidste Par Kar havde taget loerere paa Ruth end før ti, da Jomael var hjemme. Hun kunde ikke længere hjælpe sin gamle Mand op ad Stigen, naar han kom druffen hjem, og hun maatte derfor mange Rætter ligge paa den bare Jord og jante sig for sine Gigtsmerter, fordi der manglede en stærk Arm, som kunde støtte ham, hvad Jomael vilde have gjort.

Men endnu bragte enhver Søndag hende en Straale af Glæde. Endnu var ikke Jomael under sine mange Prævelter bleven en Fortbrøder, og hun fandt deri en Trøst for sine egne Videlser og for hans.

Men hvad skulde der blive af ham, naar hun ikke var mere?

Det var en tung Prøvelse for hende, naar hun i de stille Vinterastener hørte Jomael's vemodige og søgte Raad udenfor Hytten og ikke turde høre ham.

Maabet kom nærmere og nærmere, indtil det led, somom det var udenfor Vinduet. Men naar hendes Mand sad ved Kammen, turde hun ikke engang se ud. Udenfor Vinduet i det lille Værelse kunde hun et Lidskille et søgt Omrids af sin Søn's blege Ansigt, hvorledes det ligede ind gjennem de smaa med Gitterværk forsynede Vinduesrunder; men saa blev den langsomme og søgte slagende Stemme høgere, indtil den endelig døde hen i Stogen.

"Jeg maa snakke til Ruth's, om den Ugle," sagde gamle Sundbrey knurrende.

Tilfaldt kunde ikke Ruth mere gaa paa sit gamle Arbejde, men holdt Zungen, stille og næsten hjælpeløs i sit trænge Løgsammer. Hun var næppe stand til at gaa ned ad Stigen for at lægge i Kammen nedenunder.

Den gamle Sundbrey kunde ikke begribe, at hun ikke mere var villig til at vinde, som hun saa længe havde

verret. At hun ved Døden kunde blive fri for Slaverjenssten under ham, faldt ham ikke ind, saa sløv og fordringsfuld, som han nu var af sit Drankerliv.

Kongen skogte over hende hørtes af ham fra Kjøkkenet i Søretshuset, hvor han sad paa en Bænk i en Krog længst borte fra Kammeret, naar han havde sat overfor de saa Penge, han eiede, han, som i bedre Dage blev anført Gæderpladsen, da han havde Penge og kunde vise sig flot.

Men hver Søndag syntes at bringe Ruth nyt Liv. Gjørtes Kroften kom, sidste hun neppe selv. Men hun manglede den ikke, naar hun stod op af sin Sænge og tråd nedenunder og ud i Solskinnet for at træffe Jomæl.

(Fort.)

„Synden — overvættets sundig.“

(Rom. 7, 13.)

Vogt dig for at tænke overfladigt om Synden! I Gudens Læder er Samvittigheden saa om, at vi ere bange for den ringeste Synd. Nyomvendte Kristne have en hellig Frygt, en gudsommelig Vængstelse for at træffe Gud. Men al! snart borttager Verdens hærde Haand disse hvide Blomster og første modne Fruiter; den første Fremheds fine Stud bliver efter Daanden som en aithor hellig Vildsvin. Det er færgelig landt, at selv en Kristens gradvis kan blive saa lunken, at den Synd, som en Gang forfærdede ham, nu ikke foruroliger ham i mindste Maade. Lidt efter lidt bliver Renheder fortrolige med Synden. Det Pre, som er vant til Satanens Torden, lægger ikke Mærke til svage Lyde. I Begyndelsen foruroliger en ringe Synd os, men snart lige vi: „Den er kun saa ringe!“ Saa sløves vort Vil gradvis for bestandig større Synder, indtil vi omsider kun betragte Synden som et ringe Dube og ender med at sige til os: „Vi have ikke hengivet os til oalendbare Synder. Maaste vi have fejlet en Smule, men i Gudsforbunden have vi Julel at bebrejde os. Nuligvis have vi nu og da udtalt et eller andet vanhelligt Ord, men i det hele og store har vor Samtale været udadledig.“ Saaledes tillære vi Synden, vi kaste en Raabe over den og falder den ved uskyldige Raabe. Da Kristus, vogt dig for at tænke letfindig om Synden! Tag dig i Bære, at du ikke ignorer lidt efter lidt. Synd, en ringe Ting? Er den ikke Gift? Ved du, hvor dødelig den er? Synd, en ringe Ting? Udslæppe ikke de smaa Raabe Druerue? Vugger ikke det lille Rocal-Julel en Alippe, hvorpaa Flaader kunne brende? Færdige ikke smaa Slag den hule Eg?

Opflider ikke det stadige Trup Stenene? Synd, en ringe Ting? Den satte en Tornkrone paa din Frelseres Hoved og gjennemborede hans Hjerte! Den lod ham lide Sjæleangst, Bitterhed og Smerter. Kunde du veie den mindste Synd fra Evighedens Dagsskaal, vilde du slette for den som for en Slange og Aflyd det mindste Spor af Synd. Se paa al Synd som det, der forskæftede din Frelser, og du vil betragte den som „overvættets sundig.“—(All.)

Den lutheriske Kirke her i Landet.

Med Henblik til vor lutheriske Kirke her i Landet skriver „Episcopal Recorder“ som følger: „Den lutheriske Kirke i De forenede Stater hører til de ufrøelige Denominationer, der udmærker sig ved en rask Vækst. Aaret 1907 er bleet Vidne til en merkvaerdig Fremgang i Lutheranerens Gjerning. Antallet af Medlemmer, som nu har overskredet to Millioner, viser en Forsøgelse af 72,253, altsaa af fire Procent. De samtlige Kirkelighedsgaver beløber sig til noget over en Dollar for hvert Medlem, en Totalsum af \$1,200,471, en Forsøgelse af over en Fjerdedel Million Dollars i Aaret. Næsten 24 teologiske Seminarer har en Verdi af \$1,908,500, og Stiftelser af \$100,000 mindre end en Million. 1,137 Studenter studerer i disse Skoler under 96 Professore. Rindes synes for mange at være en Redgangens Tid, og Verdensmens Profetter er ikke vanskelige at finde. Stillingen i den lutheriske Kirke er derimod glædelig og opfylder med nyt Haab om, at Tilstanden ikke er saa slet, som man vil saa os til at tro.“ Paa Færdet viselig ikke, men — naar hun alt var lutherisk, der bærer det lutheriske Navn? Hvad Forsøgelsen af Medlemsantal angaar, saa er dette ingenlunde at anse som Resultat af Missionsarbejde i egentlig Forstand. Sæt det Tilfælde, at vor lutheriske Kirke i det sidste Aar ikke havde faaet nogen Tilvæxt ved Indvandring fra Europas lutheriske Lande, hvor mange Medlemmer vilde den da være bleet forøget med? Evnen til at leve er viselig glædelig, men de kan ogsaa bli indet ganske forfærdet, og den lutheriske Kirke der ved bli tilfærdet en Ros for sin Missionsvirksomhed, som den ikke fortjener.“—(Nath. Kirchenzeitung.)

Hvad det gjælder os ikke gjælder for Guds Domsfor.

Justus Menius skrev engang til Luther, hvor trykkeligt en Priester i Reinhardtsskolen var kommet ind. Efter at han en Tidlang havde ligget sig i Mølleren, og nogle unge Klosterbrødre havde taget hos ham,

havde han om Natten tilkalt en af dem: „Min Søn! Hvad søfter A. J. Hørre Jæder?“ sagde Klosterbrøderen. „Al.“ svarede han, „høle Berden trøfter og angster mig, og alle Slabninger ere imod mig. Det er at føle Dødsangst.“ „Al Jæder,“ sagde den yngre Brøder, „I har dog været meget frommere end Rogen af os.“ „Det gjælder Altsammen Julel for Guds Domsfor,“ sagde den yngre; „jeg har ogsaa levet slet (som den fromme St. Bernhart bekynder); men Kristus, den forskæftede, er mit Testamente og min Redderlighed.“ Derpaa sluttede den gode Jæder som et Lyk.

Da Luther læste denne Historie, sagde han: Der er da ogsaa En, som er bleven salig i Dødsangsten. Ja viselig bliver Døden blid og glædelig, naar man hender den forskæftede Kristus og trøfter sig ved hans Seier og Opstandelse.

Denver, Colo., Feb. 25, 1908. Pacific Herald! Venligt vilter følgende Bidrag til Hans Julel: Fru R. R., Silberton, Pastor Whites Aald, \$1; St. Peter Menigheds Jæder Hof., Form. Vangbues Aald, \$10; Emma Edwards, Callander, Ja., \$2; Peter Paulson, Mountain, R. D., \$1; Mrs. Elsie Bergland, Rockford, Wash., \$1; Jacob Denton, Rockford, Wash., \$1. Til sammen \$16. Hjertelig Tak! Geo. C. Vanz.

For førsteklases Fotografier henvend dem til den velkendte dygtige norske Fotograf J. P. AABERG 1322 Pacific Ave. Tacoma

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS Tandlæger 317-318 Warburton Bldg. Telephone Main 5195 Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash.

HOTEL GORDON
1205 1/2 Pacific Ave. Tacoma
Rum per Dag, Uge eller Maaned
THOS. L. HOLMES, Prop.

C. C. MELLINGER
Begravelses-Direktør
Skandnavisk og Tysk Tale
Phones Main 251. Home A 1251
910-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

The Linden Store
Shoes and Furnishings
18 Riverside Ave.
SPOKANE — — — WASH.

Dr. E. J. Torrey; Practice limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glasses fitted. Red Front Bldg., Bellingham, Wash.

SAM CROW HOUSE FURNISHING COMPANY
225-27-29 Riverside Ave. Spokane Wash.
Complet Udvalg Linoelumm, Carpets, Möbler, Ovne og Crochery. Telephone Main 2494

KLAEBOE DRUG CO.
(Incorporated)
For Specialiseret og almindelig Medicin medbragt fra de fremmede Lande. Stanwood, Wash.

The Post Office Confectionary Store.
Everything in our line, large stock of latest and standard stationery
D. CARL PEARSON.
Stanwood, — — — Wash.

Geo. J. Ketchum
Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail. Stanwood, Wash.

Scandinavian
Begravelsesbureau
C. O. LYNN.
Lodge Room 174.
GAFFNEY & LYNN.
915 Tacoma Ave.

J.T. WAGNESS
PHOTOGRAP ER
Latest and up to date work
STANWOOD, Wash.

ENGER & JESDAHL
Klædehandlere
Er det norske Hovedkvarter i Everett
1618 Dennis St.

W. H. Mock & Sons
Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers
PHONES — — — Office Main 146
Residence — — — Room 3001
Main 2312
Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St., Bellingham, Wa

Oplag fra Luther Publ. House.
Steamship Agency
Billetter paa alle første Klasses Linier
VISELL & EKBERG
1308 Pacific Avenue
Tacoma — — — Wash.

„Pacific Herald.“

Trifeltigt Ugeblad, a religious weekly, trykt af Pressekonferansen for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til N. O. Bjørke, 1818 Donovan Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Kjøber, Bekjendtgørelser og Notiser indsendes til Pastor One J. H. Brend, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besørjes af Pastor H. M. Ljernagel.

Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

For Aaret \$.75
For Aaret til Canada 1.00
For Aaret til Norge 1.00

Adresser: Stanwood, Washington.

Hvorledes bruger du din Bibel?

Det Spørgsmaal, hvormed disse Ord begynde, er et, jeg sufter at indprente i din Bevidsthed. Jeg spørger hverken, om du eier Bibelen eller tror, at dens Ord ere sande. Jeg vil gjerne vide, hvilken Brug du gjør af denne Bog, og hvilken Behandling den modtager i din Haand.

Jeg ved saare vel, at der for Biblioteket findes flere Bibler her i Landet end nogenstunde før, siden Verden blev til. Der kjøbes flere Bibler og sælges flere Bibler, der trykkes flere Bibler og uddeles flere Bibler end nogenstunde tilforn, siden Reformationstiden. Vi se Bibler i enhver Boghandlers Butik; Bibler af enhver Størrelse, Pris og Tryk; Bibler for de fattige og Bibler for de Rige. Men dog frægter jeg stedse for, at vi ere i Fare for at glemme, at det at have Bibelen er et, at læse den noget ganske Andet.

Jeg er fuldt og fast overbevist om, at der her i Landet findes mangen en Mand eller Kvinde, der aldrig nogenstunde læser i sin Bibel. I et Hus ligger den i en Krog, haard, kold, skinnende og ny, som om den lige var kommen fra Boghandleren. I et andet ligger den paa et Bord, Cierren har skrevet sit Navn i den, det staar der nu et taus Vidue mod ham Dag efter Dag. I et Hus ligger den paa en Skjæde høit oppe, nænsel og støvet, for kun at toges ned ved høitidelige Leiligheder — saasom en Fødsel i Familien — ligesom en heidens Afgud paa dens aarlige Festdag. I et andet ligger den dybt nede paa Bunden af en eller anden

Kasse eller Kiste, blandt alle de nyttige Sager, som kun komme frem for Dagens Lys i Sygdomstilfælde, ved Vægens eller Dødens Ankomst. Hvor er det ikke sørgeligt og nedslaaende. Men hvor sandt!

Jeg er aldeles overbevist om, at mangen En, som læser Bibelen, læser den ikke rigtigt. En ser et Kapitel igjennem Søndags Aften, men det er det Hele. En Anden læser et Kapitel hver Dag for sin Familie og sit Lyende ved Familieandagten, men det er det Hele. En Tredie gaar et Skridt videre og læser hurtig et Vers eller to for sig selv hver Morgen, før end han gaar hjemmefra. En Fjerde gaar endnu videre, han læser hver Dag saa meget som et Kapitel eller to, dog gjør han det meget hurtigt af og lader ved den mindste Forhindring helt være dermed. Men hvert eneste af disse Menneker gjør, hvad han gjør, paa en tankeløs, ligegyldig og tomungen Maade. Han gjør det koldt, som sin Pligt. Det er ham ikke en Lust og Glæde. Han er glad, naar det Arbejde er besørget. Han har allerede glemt det Alt sammen, saa snart som Bogen er lukket. O, hvilket mørkt Billede! Men i hvor mange Tilfælde er det ikke kun altfor sandt!

Men hvorfra ved jeg alt dette? Hvorledes kan jeg tale saa sikkert derom? Hører paa mig et lille Bieblit, og jeg skal fremsføre nogle Beviser for dig. Forsømmelse af Læsning af Bibelen er ligesom en Sygdom i Legemet. Den viser sin Karakter i et Mennekes Opførsel. Den kan ikke skjules.

Jeg er vis paa, at Mange tilfidsætte Bibelen, paa Grund af det umaadelige Ufendskab til sand Religion, der overalt hersker. Der findes Tusinder i dette protestantiske Land, som ikke vide, hvad der staar i Bibelen. De ville ikke kunne give dig den ringeste Besked om dens Gøvedlærdomme. De have ikke mere Begreb om Betydningen af Omvendelse, Naade, Tro, Næstfærdiggjørelse og Helliggjørelse end om ligesaa mange Ord og Navne paa arabisk. Hvis du spurgte dem, om Gjenfødelse og en ny Skabning var et Dyr, et Menneke eller en Værefættning, kunde de ikke sige dig det. Og har jeg Grund til at antage, at saadanne læse Skrifterne? Jeg kan ikke antage det. Jeg tror ikke, de gjøre det.

Jeg er vis paa, at Mange tilfidsætte Bibelen, paa Grund af det Liv, de leve. De gjøre netop det, Gud udtrykkelig forbyder. De undlade de Ting, som Gud udtrykkelig befaler. De bryde Guds Love lige efter Uge uden at skamme sig derved. Og kan jeg tro at saadanne granske i Skrifterne? Jeg indrømmer, at man undertiden hos En og den Samme

kan finde megen Uhellundskab og dog et fordærvet Hjerte. Men naar jeg ser et ugudeligt Liv, tror jeg i Almindelighed at finde en forsvaet Bibel.

Jeg er vis paa, at Mange tilfidsætte Bibelen, paa Grund af den Død, de dø. De jende Gud efter en Præst i deres sidste Stund og bede om „Religionens Trøst.“ Og i hvilken Tilstand er de? De kjende ikke Veien til Frelse. Man maa fortælle dem, hvad der er den hellige Skriffs fornemste Grundsætninger. Og har jeg Grund til at tro, at Saadanne have gransket i Skrifterne? Jeg kan ikke antage det. Jeg tror ikke, de have.

Det er med stor Sorg, at jeg fremdrager alle disse Beviser. Jeg ved saare vel, at Nogle ville blive fornærmede derved. Men jeg tror kun at have stadfæstet uenfonlige Kjendsgjerninger, som enhver sand Kristen og tro Forskynder af Guds Ord redebon vil bekræfte. Og jeg siger, at disse Kjendsgjerninger kan bevise Tilstedeværelsen af en Kræftskade i vort Fædreland — jeg mener en tilfidsæt Bibel. Dette vilde aldrig være Tilfældet hvis Bibelen omærksomt læstes af Mange. Igjennem den eiedes af Mange.

O! det vilde være en sørgelig Tanke, at der var saa megen Tale om Nærlighed til Bibelen blandt os og saa lidt Bevis paa, at Bibelen læses! Det er en frygtelig Tanke, at vort Folk skal dømmes efter dets Kundskab, og at saa Mange af dem skulle sætte sit Lys under en Skjæppe!

Nære Læser, Tilfidsættelsen af denne Bog er Grunden til, at jeg henvender mig til dig idag. Det er ikke Noget, der kan toges let, det du gjør imod Bibelen. Jeg beder dig, jeg hønfaller dig om at give et oprigtigt Svar paa mit Spørgsmaal: Hvad gjør du med din Bibel? Bruger du den? — (Kirkef.)

BortArbejdsfelt.

Mt. Vernon.

Menighed blev nylig stiftet i Mt. Vernon, som antog Navnet „Den Iste Ev. Luth. Menighed i Mt. Vernon.“ Pastor Ingebritson, som har holdt Gudstjeneste der af og til i noget over et Aar, sammenkaldte Mødet. Menigheden antog Konstitution, og har allerede kjøbt Byggetomt for Kirke, som maasse vil blive bygget om ikke ret længe. Noget over et Aar siden, da vi begyndte at holde Møder her, var der kun to Familier som mødte frem. Nu kunde Menigheden organiseres med syv stemmeberettigede Medlemmer. Dette er ikke noget stort Tal, men der er gode Udsigter for Fremtiden. Mt. Vernon er en trivellig Uden By paa noget over 3,000 Indbyggere, og har

identvil Fremtiden for sig fremfor nogen anden By mellem Everett og Bellingham. Da der er ikke saa saa norske og danske Folk i Skagit Co., tror vi, at mange vil komme til at flytte derned. Et særdeles godt Tegns for Menigheden er det, at de unge viser megen Interesse. Som Menighedens Embedsmænd valgtes følgende: Dr. Medel, J. Walke og L. Larson, Trustees; Ar. Challengburg, Sekretær; Ole Gundersen, Kassierer, og P. Gundersen, Prestens Medhjælper.

Maatte saa den naadige Gud holde sin beskyttende Haand over den nye, lille Menighed, og holde den fast i Sandheden, som skal frigjøre dyrtkjøbte Sjæle. Allerede nogle Uger tidligere blev en Kvindeforening stiftet. Dens Medlemsantal er heller ikke stort, men der er gamle og prøvede Kræfter fra ældre Menigheder paa Puget Sound. Det vil blive en stor Støtte for Menigheden. Mrs. P. Gundersen blev valgt til Foreningens President og Mrs. Bjørk Kassierer og Sekretær.

Oakland.

Til St. Pauls English Evangelical Lutheran Church har følgende skrevet sig siden vor sidste Korrespondance: N. W. Christensen og Familie, som nylig er fløttet hertil fra Portland, Maine, og John A. Jørgensen med Familie, som har boet her i Byen i længere Tid. Vi sufter dem hjertelig velkommen iblandt os.

Kvindeforeningen i Fruitvale har nu begyndt at samle et Fond til Kjøb af Grund til Kirke. Fruitvale har eget Styre under County Myndighederne, men er saaledes beliggende at faktisk er Byen en Del af Oakland. Paa Grund af den lidt lange Vel til Kirken har man tænkt at med Tiden burde der være en Kirke i det Strog; allerede i flere Aar har Fruitvale havt særskilt Søndagskole.

Blandt Smaa pigerne i Oakland Søndagskolen er der nylig dannet en „Golden Rule Circle.“ Den skal drives som en Junior Ladies' Aid Society med hovedsagelig de samme Formaal som Kvindeforeningerne.

Søndag Aften den 8de ds. holdt Past. Christensen Foredrag i vor Kirke paa Engelsk over Alaska, med særlig Henblik paa Missionen i Teller. Trefoldigheds Menighed, Past. Christensens Skole, havde i den Anledning indstillet sin Aftensgudstjeneste. En ganske talrig Forsamling fra begge Menigheder var tilstede. Kollekt optoges til Judentmissionen.

Her i California har vi i Februar Maaned hørt det deiligste Veir. Her

har været Solfin omtrent hver Dag. Den 22de gjorde et Følge af os en Svip op til Petaluma og Santa Rosa. Da vi kom til Rosernes By maatte vi virkelig stanse og tænke to Gange for at afgjøre om det var Vinter eller Sommer.

Mr. og Mrs. K. Lee har kjøbt sig hjem her i Osland, hvor de allerede i længere Tid har opholdt sig af Helsehensyn. Mr. Lee er bleven meget bedre siden han kom herud og det ser ud til at han vil gjenvinde sin Helse. Det har været os en Glæde, at optage denne Familie i Menigheden.

Ved sidste Menighedsnøde blev det besluttet straks at gaa iver og gjøre noget for Indremissionen. Bistnok har vi mange andre Gjøremaal her i Menigheden, og der er mange Ting som frister os til at udsætte med denne Sag, men vi tror, at det for vor Indremissions Vedkommende gælder nu eller aldrig. Den Indstrømning fra Østens Menigheder og de mange Nykommere, som for tiden søger til Vestkysten stiller Særkrav til vor Indremission. Heller ikke maa vi glemme Alaska, hvorhen der hver Sommer gaar saa mange af vore Landsmænd for at søge Arbejde. Lad os derfor alle gjøre hvad vi kan og rigtig samle os om denne Mission. Vor Skatfører tager imod alle Gaver og Kvitterer for dem i Herald. Hans Adresse er T. A. Slov, 2138 So. 3 St., Tacoma, Wash. Vil ikke du som læser dette sende en Gave til denne Mission idag?

Silvana, Wash.

Zions Menigheds Ungdomsforening har besluttet i Løbet af dette Aar at gennemgaa den lutheriske Reformations Historie. Arbejdet er allerede paabegyndt og gjer gode Fremskridt. De følgende Medlemmer har allerede udført sin Del af Arbejdet: Miss Lucy Larson skrev en meget træffende Afhandling om Reformationens Forløbere, de mange Bildfarelser som var komne ind i Kirken og dælede saa ved Luthers tidlige Vardomsdage. Andrew Anderson talte saa om Luthers Ungdoms- og Skole-Aar og Aant Amtson, Foreningens Formand, fulgte saa Luther indtil hans Tilbagevenden fra Reisen til Rom. Lauritz Korstad forfatter saa med „Forbedelserne“ ved næste Nøde.

Saadant Arbejde gjer sit til at Programmerne bliver mere interessante og lærerige, og paa samme Tid vækker det Interesse hos Foreningens Medlemmer for Studium af den Del af Kirkehistorien som havde en større Indflydelse paa Verdenshistoriens Udvikling end maatte mange

har nogen Forestilling om. Endvidere vil de unge ved saadant Arbejde om muligt ogsaa lære at sætte større Pris paa hvad Gud har gjort dem i den lutheriske Kirke, idet de lærer at se, hvad vore lutheriske Forfædre maatte lide og stride for at saa bort det romerske Nag, og give os den Frihed, som vi nu i fuldt Mon nyder.

Et af Foreningens Medlemmer, Miss Ida Anderson Gudvangen, hensov i Troen paa Juleaften Fredag Morgen, den 28de Febr. Søndag Eftermiddag, den 1ste Mars, fandt Begravelsen sted paa Zions Menigheds Gravplads. I Kirken, hvor den Afsøde regelmæssig havde søgt hen saalænge Kræfterne tillod det, var en stor Skare samlet for at lide den Afsøde et sidste Forvel. Menighedens Kor sang den for Afsødningsen meget passende Korsang „Vedder som jeg ikke føre.“ Ved den blomsterfulkede Vaare fandtes blandt andre skønne Emblemer en fra Zions Ungdomsforening i Form af et Anker, et Udtryk for det gode Haab, som den Afsødes mange unge Venner havde endog midt i Sorgens og Sænnets Stund. Sid denne unge Kvindes tidlige Fortgang ogsaa maatte være en kraftig Paamindeelse for alle, og da især for dem, som lever i Ungdommens blomstrende Aar, om det er Viss Uvisshed, at det ikke gælder hvor ung eller hvor gammel du er, men om du til enhver Tid er beredt til at vandre herfra, naar Tidsengjælsens Vagn lyder. Sid enhver vilde efterfølge denne unge Piges Eksempel i Liv og Dødel. Hun var søgtmedig og stille, en naadehungrig Kristen Sjæl, som gjerne hørte Guds Ord i Menighedens Forsamling, men som ogsaa gjorde Pung af det i Hjemmet. Til det allerførste holdt hun ved hermed. Den sidste Nat, før Døden kom, da hun selv ikke mere var istand til at læse, saa bad hun sin Moder af og til om at læse et Ord eller fremsige en Bøn for hende. Hun vidste ikke noget andet til Frelse og Salighed end Jesus Kristus og ham korsfæstet og derfor var det ogsaa at hun fort Tid før sin Død begjærede at modtage Herrens Vagme og Blod i Kædverren til Velskyldelse for sin Tro. Herren velsigne hendes Åninde iblandt os.

Førrige Uge samlede mange Smaapiger i Prestegaarden, hvor Mrs. S. E. Waalson organiserede en Smaapige-forening hvis Navn blev „Entumeni Lille Pige-forening af Zions Menighed.“ Foreningens Maal, som kan sluttes af Navnet, skal være at understøtte vort Pige-hjem i Syd Afrika. De følgende Embedsmænd valgtes: President, Olive Anderson; Sekretar-Kasserer, Mabel Sveve. Piger fra fem til sytten

Kårs Alderen kan optages som Medlemmer. Maatte Herren velsigne disse smaa Missionærer og give dem Lyft og Hjærlighed til at arbejde ihærdigt for de smaa sorte Søstre hinsides Havet. Sid disse smaa i deres Arbejde maatte være dobbelt Interesserte hos os ved sine for Missionens store Sag. S. E. W.

Arlington, Wash.

For ikke længe siden organiseredes der et Sangkor i vor Frelses Menighed med Mr. Bry som Leder og Miss Tvete som Organist. Korret gjer stadig Fremskridt og synger en Sang ved hver Gudstjeneste. Naar de unge Interesserte sig for det lirkelige saa er det til stor Gædte og Velsignelse for hele Menigheden.

Da Ungdommen i vor Frelses Menighed ikke har haft nogen Forening før, var Stedets Prest behjælpelig med at organisere en Ungdomsforening. Den har nu sine Rader regelmæssig aendehver Søndags Aften, og at Medlemmerne tager levende Interesse i Foreningens Arbejde viser ogsaa det, at de allerede nu har omtrent tolv Medlemmer. Maatte ogsaa denne Ungdomsforening og ethvert Medlem af samme gjøre sit til at Guds Kirkes Sag kan fremmes og Guds Navn forherliges iblandt os. S. E. W.

Spokane.

Vore Folk synter vestover. Har er det de unge, baade Mand og Kvinder, som rejser vestover. Det synes som om de er grebne af Horace Greeley's Raad: „Go west, young man, and grow up with the country.“ Blandt dem som i den senere Tid har sluttet vestover er ogsaa C. O. Leisberg og J. A. Hopperstad. Disse to har sluttet sig sammen med A. N. Olson til et Firma og nedjat sig i Spokane. De handler nu med Stof og Klædesvarer. Deres Butik har det meget velsigende Navn „The Linden Store“ og findes paa Riverside Avenue, et kort Stykke fra Division Street, nemlig No. 18. Disse Dørrer vil gjerne hille paa Landsmænd, Venner og Bekendte og da, om det ønskes, med Glæde forevise sine Varer. A. N. Olson var i sin Tid lærer ved vor Skole i Portland. I det senere har han haft en Butik med Stof og Klædesvarer i Union Park, Spokane. C. O. Leisberg er Graduent fra Luther College og var i flere Aar lærer ved Albion Academy, Wisconsin. J. A. Hopperstad er ifra Decorah. Alle Luther College Gutter kender ham som den tjenstvillige Handelsbetsent i A. N. Hougens Store. Som legale Kirkefolk holder de ogsaa vort Missionsblad „Pacific Herald“ og vil overtage i dets Spalter, saa Folk kan vi-

de, hvor de er, og hvad de driver med. „Herald“ passer dem af Lykke og Velsignelse i deres nye Forretning.

Coeur d'Alene, Idaho.

Vor Kvindeforening i Coeur d'Alene, Idaho, havde den 12te Mars sit aarlige Nøde hos Past. Golden i de nye Værelser som er satte i Stand til Prestens Brug oven over Kirke-lokalet. Omkring 15 Kvinder var tilstede. Efter Sekretærens og Kassererens Rapporter, som blev oplæste, viste det sig at Foreningen i det forløbne Aar har samlet ialt \$137.92. For samlet den \$134.91, altsaa ialt, de to Aar den har virket, \$272.83. Af denne Sum har den lagt paa Kirkes Eiendom \$268.50.

Til Væstarelse for det følgende Aar valgtes Mrs. Joer Anderson, President (gjenvalgt); Mrs. Anton Kvistad, Sekretær (gjenvalgt), og Mrs. Vina Carlson, Kasserer. Næste Nøde holdes hos Mrs. Chris. Olson paa Fort Ground.

Santa Barbara, Cal.

California Specialkonferens mødte hos Past. R. Pedersen, fra 22de til 28de Januar, 1908.

Følgende var tilstede: Pastorerne A. Johansen, O. Gransberg, W. Gorup, W. A. Larsen, Stedets Prest og Underleguede. Konferensen aabnedes med Andagt ved Formanden, Past. Johansen. To Forhandlingsgjenstande var opstillede for dette Nøde: „Skriftens Værd om Mændene“ med Past. Gorup som Referent, og „Kvindens Stilling i den kristne Menighed“ Past. R. Pedersen, Referent. Som Ledetråd i Forhandlingerne over første Værestykke fremlagde Referenten følgende Sætser:

1—Mændenes Værd.

2—Sande Mændere gjer alene Gud, a) dels umiddelbart, b) dels middelbart.

3—Sande Mændere skendtelegu er deres Maal, som er tredobbelt, nemlig at de ser a) til Guds Ære og Pris og hellige Navns Forherligelse, b) til Guds Ords Stadsfæstelse og Vækræftelse, c) til Guds Kirkes Værd, som enten skal grundlægges eller udredes derved.

4—Saa danne Mændere har vi nu hverken at vente eller at udbede os, a) fordi alt Gudsraad til Salighed er aendebaret, b) fordi at Evangeliet er prædiket for al Verden.

Som Ledetråd under Behandlingen af det andet opstillede Værestykke fremlagdes følgende Punkter:

Det er Skriftens Værd, at of de to Rysu er Kvinden den isagere Del baade til Vegene og Sjæl. 1 Pet. 3: 7; 1 Cor. 11: 7, 8.

2—Det er Skriftens Værd at

Wanden er Kvindens Hoved og at hun skal være sin Mand underdanig i alle Ting. 1 Cor. 11: 3; Ef. 5, 23, 24, 33; Col. 3, 18; 1 Pet. 31, 1, 5, 6; Th. 2: 5; Tim. 2: 11; 1 Kor. 3: 16.

3—Det er Skriftens Være at Kvinden ikke skal forvalte det hellige Prædikeembede eller nogen Del deraf eller have Tale- eller Stemmeret i Menigheden. 1 Cor. 14: 34, 37, m. m.

4—Det er Skriftens Være at Kvinden skal hene Herren i uskronet Tro, i velsom, opofrende Kjærlighed, a) ved at bekende sin Tro i sine Omgivelser for enhver som begjærer Regnskab af hende for det Gaab, som er i hende, b) ved at arbejde for Menigheden, og give af sit Guds til dens Fremme, samt for Missionen, den indre og ydre, og andre firkelige Gjerninger, c) ved sit Eksempel paa et gudhengivent, stille, ydmygt Synd og fordringsløst Liv og Været.

Mange andre Forhandlingsgjenstande, blev desuden opstillet og drøftet. En af disse blev det paalagte Sekretæren at berette om i „Pacific Herald,” nemlig: „Mange Referater ved Konferenser og Synodemøder.” Bedrørende denne Sag udtalte Konferensen sig i følgende Ord: California Specialkonferens udtaler som sin bestemte Mening, at det er høist uheldigt at der gives for vide Temata og for lange og vidtløftige Referater ved vore Synodemøder og Konferenser. Den anbefaler, at der opstilles kun et Hovedtema ved hvert Synodemøde, og at Referentens Indlæg er indskrænket til en rimelig Tid.

Under Konferensen blev der holdt fire Møder sammen med Menigheden. Det første af disse Møder var af en mere selskabelig Art. De tilreisende fik Anledning til at hilse paa en Del af Past. Pedersen's mange Venner i Santa Barbara og Omkreds. Men Past. Pedersen havde ikke alene tænkt paa det selskabelige. Foruden Sang og Musik og Kaffe og Slags, som det var til Overflod, blev der ogsaa leveret et Foredrag over den lutheriske Kirkes Udvikling herhjemme. Foredragsholderen var Past. J. Johansen fra Fresno. Nærmest holdt han sig da til den norske Synodes historie herhjemme. Det var en grei og orienterende Fremstilling og belærende for os alle og ikke mindst for den unge Menighed.

Lørdags Aften var der Santskalmøde med Menigheden over Alterens Sakramente. Past. Johansen indledede. Søndag var der Saimesegudstjeneste med Altergang. Prædiken blev holdt af Pastor Borup og Skriftetalen af Past. Grausberg. Om Aftenen holdtes Pastoral Prædiken af Underknekte. Mandagsaften var

der alter Møde med Menigheden og efter Menighedens ønske forhandlede om Skriftens Være om Under. Past. Borup opläste da sit fortræffelige Referat, som han allerede da havde leveret i Konferensen og som „Herald's" Læsere snart faar Anledning til at læse Høje Beslutning af Konferensen. Alle Møder var nok saa godt besøgte og vilde været endnu meget bedre besøgte, dersom der havde været godt Veir og Høre.

Vi havde hørt saa meget om Syd Californias mageløse Solskinveir. Og her havde vi som som fra San Francisco og Omegn glædet os til denne Reise og til den fortræffelige Sommerferie der indpaa. Det er ofte saa hurtigt og grønt heroppe hos os. Og ofte er vi fristet til at tænke, at der ingensteds langs Kysten kan være saa solst og vaadt som her ved Vintertid. Derfor gaar vi altid beærbende med Regnbat og Regncape og Galager. Men dette kunde vi tænke os maatte være overflødig herude. Og da gammel Bone ikke er let at afskaffe, tog vi hele Kuaderingen med. Det kom ogsaa vel med. Fra den første til den sidste Dag af Konferensen forregnede det. „Det er ligesom flent med Veiret her som oppe hos os,” sagde vi til Past. Pedersen. „O nei da,” svarede han, „vent nu til i Morgen, saa skal I være se. Det er uheldigt Alimat herude.” Og vi ventede — en Dag og to Dage — og des længere vi ventede, des mere regnede det. Og tilslut indtrængte Past. Pedersen, at det var nok saa meget Regn endog i Santa Barbara i disse Dage, men han forsikrede os, at vi skulde saa se Sælen inden vi rejste hjem. Deri havde han ret. Efter at det havde regnet i 6 Dage og lige saa mange Nætter — med nogle korte Ophold imellem — blev der Solskin og Godveir, men da var Konferensen slut, og vi maatte forlade det altsammen. Dog, her maatte vi tænke, at man ikke i Wands Munde kunde vente tilbage paa et større Regnveir, end det som gjælede Santa Barbara i de Dage vi var der. Om os Aviser jublede over den Rigdom som strømmede ned over Syd California den Uge.

Vor Menighed i Santa Barbara er ikke en stor Menighed, men det kan og bør med Rette siges, at det er en god Menighed. Hvert var man til at besøge Guds Hus og paa mange Maader lægges stor Interesse for Dagen. Tilrods for det meget uheldige Veir og Høre under vort Ophold der var der gode Forsamlinger ved alle Møder. De fleste af Medlemmerne her paa Vaadet rundt om Byen, men skønt Kirken er i Byen saa langt de til Møderne. Nogle Nætter, Regn og flent Veir holdt

dem ikke hjemme. Det var glædeligt at se. Maatte Herren frendeles hjælpe dem til forøget Interesse i Kirken's Arbejde og forhindre at de, som saa ofte er Tilfældet paa mange Steder, skulde blive sløve og ligegyldige i Udsørelsen af sine Kirkenpligter!

Santa Barbara Menighed er nu omtrent 5 Aar gammel. Den har anskaffet sig en pen Kirketomt og opført et net lidet Kapel. Helt Eendommen anlægs til en Værdi af ca. \$2,000. Presten bor i den østlige Del af Byen — omtrent 3 Mil fra Kirken. Han har eget Hjem, meget pent, som ligger midt i en delig Have fuld af Blomster og Frugttrær. Det var som sagt i Januar Maaned vi var i Santa Barbara. Altsaa Paa vinter i Minnetota. Paa samme Tid spiste nye Kartofler og andre Grønsager fra Past. Petersens Have. Men da dette lyder mere som en „Fairytale” er det bedst at fatte sig for og sige: Det er nu sandt altsigedel.

Alle Brefterne boede under Konferensen hos Pastor Pedersen og det vil være ganske overflødig at tilføje, at vi havde det godt. Det ved alle, som kender vor Konferenses Senior og hans elskværdige Frue. Maatte Herren frendeles lægge sin rige Velgænske til deres Gjerning og give dem endnu mange Aar til at fortsætte det Arbejde, som de ved Guds Raade saa længe trofast og usfortrydent har soat udføre i Herrens Binsgaard!

Saa en Kjærlig Hilsen til alle de nye Venner i Santa Barbara. Gud Raade og Fred!

Eders i Kristus forbundne,

E. M. Stensrud.

Tacoma.

Dr. Abraham Waage med Familie og tre Børn samt Miss Oline Skjeldnif har nylig ansogt om Ovtagelse i Vor Frelser's Menighed. Naar Gud velsigne dette for dem selv og for Menigheden saa vigtige Skridt og lade det Eksempel, som her igjen er sat, minde de mange, som ikke paa denne Maade vil bekende sin Frelser, om det Ansvaret de paadroger sig og den Velsignelse de udelukker sig selv fra ved at staa udenfor Menigheden.

Ungdomsforeningen „Concordia” holdt Onsdags Aften, den 11. Mars, en vellykket Fests i Vor Frelser's Kirkes Selskabsal paa 17de og So. 3 Sts. Formanden, Dr. T. G. Waagelien, holdt Velkommtalen. Vort lille Musikkorps spillede flere Nummere. Miss Langlois spillede en valter Piano Solo, Dr. Oscar Woe sang en Varyton Solo, Dr. Torgeren gav

en Violin Solo tilbedste. Dr. E. V. Ellingsen opläste sidste Nummer af Foreningens bekjendte Blad, „Smaa Ruff,” Søndagskole Koret sang en valter Sang. Dr. Dahl havde noget at fortælle. En liden Kinnan fra Syd Tacoma frembragte et komisk Stykke om „Tomorrow.” Derester serveredes Forfriskninger, deriblandt agte hjemmelavet Lefse. Miss Olga Joveren og Miss Ingrid Torgeren forestod denne Del af Arbejdet og gjorde, med de mange andre villige Hænders Hjælp, sine Sager fortræffelig. De to andre Medlemmer paa Festsomiteen var, Dr. O. M. Olsen og Past. Preus.

Flere Dødsfald er i den senere Tid indtruffet i vor Menighed og Omgangskreds. Reptune Johnson, Søn af J. P. Johnson, hensov den 14de Februar i Troen paa sin Frelser efter et langt Sygeleie. Læring var ogsaa hans Døds Marsj. Alt som stod i Kenners Magt at gøre blev foretaget, men, som saa ofte, alt syntes til ingen Nytte. Han var dog tilfreds med at gaa herfra og er, som vi sikkert haaber indgaaet til den evige Hvile hos Gud. Han var ved sin Død blot 28 Aar gammel og bar hele sin Tid boet hjemme, hvor han vil dybt savnes af den gamle Moder og sine seks Sødkende. De sidste Aar har han i Fællesskab med sin Bror, Ed., drevet Handel med Kaffe og Te. Begravelsen foregik fra Vor Frelser's Kirke Søndag den 16de Feb. under stor Deltagelse. Pastor Preus talte baade paa Norsk og Engelsk og Kirkecoret sang den kjære og gribende Graftsang, „Vedre kan jeg ikke fare,” efter den Udsætning som findes i Dahles Sangbog. Nordfæstelsen fandt Sted paa Tacoma Cemetery.

Onsdag den 4 Mars blev Ole Andersson skedt til Hvile. Han døde Lørdag den 29de Febr. 68 Aar gammel. Han rammedes en Tid tilbage af Slag og gik længe og ventede paa Døden. Den Paamindelse, som Gud saaledes gav ham, drev ham da ogsaa til at høre Guds Ord. Særlig de sidste Dage af sit Liv syntes han som en naadehungrig Sjæl at drage Trost og Styrke af Herrens Forjættelser i Ord og Sakrament. Han efterlader sig Kone og en Datter. Herren styrkte dem i deres Sorg.

Mrs. Johnson fra Wilson Creek blev en Uge tidligere ledjaget til Graven af en sorgende Hgtefælle og en Hof smaa grædende Børn. Af dodes Mand er en Bror af N. Sæther, som tilhører vor Menighed her i Tacoma. I den sidste Aarvantes Hjem udaandede Af døde Søndag den 23de Feb. De to smaa, hvis Fødsel kostede Moderen Livet er med de andre Børn hjemme ved Wilson Creek,

hvor hjærlige Hænder tager sig af de moderløse Smaa. Herren glemmer dem ikke.

Ole Skreen, en 18 Aar gammel Gut, blev Fredag den 6te Mars i Nærheden af sin Onkel Andy Lundens "Logging Camp" ved Wilson Creek, rammet af et nedfaldende Træ og dødeligt dræbt. Han efterlader sig Forældre og Sødsfende i Sirdalen, Norge. Hr. Omund Skreen af Vor Frelser's Menighed her i Tacoma er den forulykkedes Onkel. Han var i Nærheden da Ulykken skede. Begravelsen foregik fra "Campen" ved Wilson Creek Tirsdag den 10de Mars. Det var en gripende Sørgegudstjeneste, som holdtes i den lille Hytte nede ved Strandbredden den Dag. Der var pyntet op som til Fest med Græs fra Skoven. Midt i den lille Stue stod Vaaren. Da Presten, som kom fra Tacoma, var naaet derhen, samlede man og stillede sig op langs Beggen rundt om den forulykkede Stamme. Der var omkring 20 unge Knægt foruden de ovenfor nævnte Slegtninge og nogle Raboer. Pastor Preus talte nogle Moedsord til de omstaaende. Før og efter blev nogle Salmevers sungne af Salmen "Hvo ved hvor nær mig er min Ende" og "O, taaf naar engang samles skal." Saa bares Liget ned til Vaaden og bragtes ombord. Ligbaaden toges paa Slæb af Lundens Golfline Launch, hvor Følget fandt Plads, og saa gik det stille Tog nedover Baudet saa langt som til Dallas, hvor Bifartelsen fandt Sted paa Dallas Gravplads. Herren hjælpe os alle til at være beredte til alle Tider. "Hvo ved hvor nær mig er min Ende?"

Avindeforeningen i Vor Frelser's Kirke havde et talrigt Møde Torsdag den 12te Mars. Børstinder var Mrs. D. Tharaldson og Mrs. P. Larsen.

Vigeforeningen møder Fredags Aften den 27de Mars i Kirkens Parlor. Børstinder er Misses Alice og Signe Storaasli. Alle er velkomne.

Til indre Mission Pacific District.

Ved Pastor O. N. Golden, Offer Coeur d'Alene Menighed, Idaho, efterat Rejsedagbøgerne fradrages, \$4.05; Pastor S. E. Vaalson fra Zion's Menighed, Silvana, Wash., ved Robert Johnson: Robert Johnson, \$2.50; Mrs. Robert Johnson, \$2.50; A. T. Amundson, \$2.00; Ole Raffe, \$2.00; R. Amundson, \$2.00; Mrs. R. Amundson, \$1.00; Nellie, Ralph, Louis og Willie Amundson, 40c; E. D. Snave, \$1.00; Mattie Snave, 50c; Mabel, Emil og Norman Snave, 30c; E. D. Anderson, \$1.00; E. D. Anderson, \$1.00; Ca-

roline Anderson, 25c; Anna, Clazene, Eddie, George og Louis Anderson, 50c; S. J. Salte, \$1.00; Theo og Selma Salte, 20c; Ole A. Gusby, 50c; Mrs. Gusby, 25c; Mabel Gusby, 25c; Ole Reinseth, 25c; Bertha, Anna Sime, Nine og Overt Reinseth, 50c; Peder Reinseth, 25c; Sida, Olga og Olaf Reinseth 30c; A. D. Rød, \$1.00; Anna, Olga, Rytte og Clifford Rød, 40c; Sivert Reinseth, 50c; Silda, Ole og Peder Reinseth, 30c; Alex Anderson, \$1.00; Anna og Olina Anderson, \$1; Regina Anderson, 25c; Pastor S. E. Vaalson, \$2.00; Olaf Brod., \$2.00; Iver Furness, \$1.00; O. Stenfon, Lauritz Vaarstad, \$1.00; Emil Nilsson, \$1.00; A. D. Hovig, 50c; Vaborn Hovig, 25c; Henry Lund, 50c; S. V. Hartvig, Herman og Arthur Rød, \$1.00; Mrs. Swanson, 25c; Mrs. Engerfeth, 25c; Jacob Præhus, 25c; Carrie Stenfon, 25c; Habel Ruggedahl, 25c; Gunhild Dalsen, 25c; Mrs. S. Præhus, 50c; S. Amundson, \$1.00; Nils Loghjen, 25c; Julia Ebanfer, 25c; Helena Stub, 25c; Mabel Stub, 25c; Mabel Stub, 25c; Ernest og Walter Stub, 50c; Ellen, Louis og Victor Stub, 30c; Julius Røøl, 25c; Eric Voguhild, \$1.00; Mrs. D. B. Lee, 25c. Pastor Tjernagels Mæld ved A. Gidstad: Theo. Larson, \$2.00; L. P. Hansen, \$2.00; L. C. Satra, \$1.00; Mrs. C. A. Satra, \$1.00; J. P. Anderson, \$2.00; Andrew Larson, \$1.00; E. P. Hansen, \$1.00; D. G. Gidstad, \$1.00; John Hals, \$2.00; John Holden, \$1.00; Mrs. Tarald Larson, \$1.00; Thea Satra, 50c. Pastor J. O. Dale, Offer i South Tacoma, \$6.05. Tilsammen \$67.05.

T. A. Skov, Kasserer.

W. & E. Schmidt Co
308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN

Blis efter vor Katalog af Hilsningskort, Vokaler, Brevbøger, Telefonbrev, Salvebøger, Billeder, Postkort og Hilsningskort. Skriv os til 14.

LUTHERSK PILGRIM-HUS
No. 8 State St., New York
Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne bi med Raad og Daad.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER OG MENIGHEDER.

Bellingham.
Zions lutherske Kirke, Grant St. nær Gladstone. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 7:45. Alle Formiddagsgudstjenester holdes i det norske Sprog og alle Aftengudstjenester i det engelske Sprog. Søndagsskole Kl. 10 Formiddag.

O. J. ORDAL, Pastor,
1469 Humbolt St. Tel. Main 2703.

Astoria, Oregon.
Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave; Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maanedene; Formiddag Kl. 10.45 og Aften Kl. 8.

THEO. P. NESTE, Pastor,
417-29th Street.

Quincy.
Gudstjeneste den første Søndag i Maanedene Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
Gudstjeneste efter Tillysning.

Chinook, Wash.
Chinook Ev. Luth. Menighed—Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. Søndagsskole Kl. 10 Form.

G. J. BREVIK, Pastor.

Genesee, Idaho.
Vor Frelser—Gudstjeneste som Regel hver anden Søndag Kl. 11 Form. Søndagsskole Kl. 10 Form.

The Eng. Luth.—Services every other Sunday at 3 p. m.

Clarkston og Lewiston.
Gudstjeneste en Gang i Maanedene. Søndagsskole før Gudstjenesten.

Kamiah og Kooskia, Kennewick, Joel og Howell.
Gudstjeneste efter Tillysning.

O. C. HELLEKSON, Pastor.

Stanwood, Wash.
Trefoldighed—Iste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. 2den, 3die og 4de Søndag Kl. 11 Form.

Freeborn.
Gudstj. 1ste og 5te Søndag Kl. 11 Form.

Camano.
Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 3 Efterm.

Florence.
Gudstj. 3de Søndag Kl. 2 Efterm.

H. M. TERNAGEL, Pastor.

Sacramento, Cal.
Vor Frelser dansk ev. luth. Menighed—Gudstj. 1ste og 3die Søndag i hver Maaned Kl. 11 Form. og 7:30 Aften. 2den og 4de Søndag Kl. 7:30 Aften i Pythian Castle, H. af 9de og J St.

Suisun.
Livermore, Pleasanton, Pass Robles, San Luis Obispo.

Gudstj. efter Tillysning.
W. A. LARSEN, Pastor.

Seattle.
Immannuels lutherske Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Ave., Lake Union car.—Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagsskole Kl. 9:45.

H. A. STUB, Pastor.
1215 Thomas St. Tel.: Main 4438.

Newman, Cal.
Gudstj. 1ste og 3die Søndag i hver Maaned, Kl. 2 i den tysk-luth. Kirke. Søndagsskole Kl. 1.

Los Banos.
Gudstj. 2den Søndag, Kl. 2. Søndagsskole Kl. 1 Efterm.

Stockton.
Gudstj. 4de Søndag Kl. 2:30.

H. W. SØRENSEN, Pastor.

Portland, Oregon.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Frelser Kirke, Hjørnet af E 10 og Grant St. Tag Sellwood eller W. H. eller W. W. Sporvogn til E Grant St.

Kelso.
Gudstj. efter Tillysning.

O. HAGOES, Pastor.

Silverton, Oregon.
Gudstj. 1ste, 2den og 3die Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 2die Søndag, Kl. 7:30 Aften paa engelsk. Ungdomsforeningen møder 2den Søndag Efterm. i Maanedene.

Barlow.
Gudstj. sidste Søndag i Maanedene, Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag

i Maanedene, Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sodaville.
Gudstj. efter Tillysning.
A. O. WHITE, Pastor.

Santa Barbara, Cal.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen 2den og sidste Søndag i Maanedene, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.

N. PEDERSEN, Pastor.

San Francisco.
The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.

E. M. STENSRUD,
2222 Howard St. Phone: Market 3148

Oakland, Cal.
St. Paul's English Ev. Luth. Church, 32nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.

Fruitvale.
Masonic Hall—Services the 1st and 3rd Sundays of every month at 3:30 p. m. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.

Hayward and Russell.
Services the 4th Sunday of every month at 3 p. m. and 8 p. m.
S. B. HUSTVEDT, Pastor.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
Borge, O., Box 14, Lawrence, Whatcom County, Wash.

Brevik, G. J., Chinook, Wash.
Blekkan, J., Box 175, Rockford, Wash.

Borup, P., Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.
Bjerke, A. O., 19 og Donovan Sts., Bellingham, Wash.

Blicher, P., Hotwell, Wash.
Bantson, H. E., Silvana, Wash.

Christenson, M. A., 823 Athens Ave., Oakland, Cal.
Carlson, L., 544 Harrison St., San Francisco, Cal.

Dale, J. O., 5631 Clement Ave., Tel. Main 5323, Tacoma, Wash.
Eger, Olaf, 933 E 27 St., Los Angeles, Cal.

Foss, L. C., 2950 Lombard Ave., Everett, Wash.
Grynsberg, O., 2428 Howard St., San Francisco, Cal.

Hagøes, O., 425 E. 10 St. Tel. East 621 og B 1729, Portland, Ore.
Hustvedt, S. B., 927 34th St., Oakland, Cal.

Harestad, B., Tel. State 64, Parkland, Wash.
Hellekaas, O. C., Genesee, Idaho.

Holden, O. M., 514—5th St., Coeur d'Alene, Idaho.
Heimdahl, O. E., Parkland, Wash.

Ingebritson, H., P. R., Wash.
Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.

Larson, W. A., 1408 O St., Sacramento, Cal.
Neste, Theo. P., 417 29th St., Astoria, Ore.

Norgaard, C. H., E 622 Webster St. Phone, 5824, Spokane, Wash.
Ordal, O. J., 1469 Humbolt St., Tel. Main 2703, Bellingham, Wash.

Pedersen, N., 1009 Mijsa St. Tel. Home 1218, Santa Barbara.
Preus, Ove J. H., 1112 S. 16 St. Home Phone: 3143.

Stub, H. A., Tel. Main 4438, 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
Sørensen, H. W., Box 4, Newman, Cal.

Stensrud, E. M., 2222 Howard St., San Francisco, Cal.
Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.

Tingelstad, O. A., Ballard, Wash.
White, A. O., Silverton, Ore.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt
T. K. SKOV
2138 South J Street

Parland.

William Fols og Thora Koller blev den 5te Maars ægteviiede i Prestegaarden. Herrens Betsignelse selge dem!

Mrs. Marie Pedersen til Telegram Lørdags kveld at hendes Fader, Pernt Pederson, som boede i Nærheden af Amboy, Minn., har vandret hjem i Troen paa Hælleren. Her har vort Samfund atter mistet en trofast Arbejder.

Der er nu ikke saa lidet Sagnom iblandt os. Naatte ogsaa dette store Troen og fremme Kristenlivet iblandt os alle!

Taalmodighed i Lidelse.

Det er utvivlsomt, at et Kønneise desto lettere taber Taalmodigheden under sine Lidelser, jo mere han kan læse sig til og sine Tønder paa sine egne Lidelser; da forekommer de ham enestaaende haarde, og han kan ikke fatte, hvorfor netop han skal lide noget saa tungt. Vættene af herte bliver Trængslen for dem, som giver sig Tid til ogsaa engang at se ind i andre Hjertes og Sule Trængsels Almindelighed har vel i og for sig intet Trøsteligt ved sig; kun lave Skæle kunne se det som noget Velgjørende, at ogsaa Andre maa lide, og det maatte endnu haardere. Men at komme ihu, hvor almindelig Trængslen er, fjerner den Indbildning, at der vederfares os selv noget Enestaaende og Selsomt med vore Lidelser — i Sammenligning med Andres Lidelser forekommer vore egne os for det meste udholdeligere. Den Vættelse, som laaledes vides ved Smert af fremmed Lidelse, vinder i Betsignelse og Værd, naar man tillige mærker sig den Taalmodighed, med hvilken Andre bære sine egne saa haarde Lidelser; og dette vil i høieste Grad være Tilfældet da, naar vi ogsaa kunne se saa langt som til den af Gud tilføjede Frukt, som Andres Lidelser bringer dem. Man betragte de Gremser paa Lidelse og Taalmodighed i Lidelse, som den gamle Fagts Vidner byde os. Der finder man 3 Ting forenede; haard Lidelse, og det Lidelse, som er beslagtet med de kristnes Aars, fordi den kom over hine for Guds Navns Skyld; stor Taalmodighed i Lidelsen og en velsignet, frugtbar Udgang paa Lidelsen ved Herrens Skærsle. Men den Udgang, Herren gjorde paa Lidelsen, lærer os ligeledes tre Ting. Aldrig har Herren lagt en tungere Værd paa end at den med hans Hjælp kunde bæres; i Lidelsen har han lutret Hjertene og ladet Livet modnes, og endelig har han af alt store lobet en Frukt til sit Navns Ære fremvare og laaledes vist, at

han er miskundelig og forbarmende. — (Crist.)

I Lidelsen skal Følelsen af Smerte mildnes i Vønnen; hos Gud skal man i Vønnen søge Hjælp, hos ham skraft til at bære Lidelsen og til Hengivelse i hans Vilde. Og Glæden skal stemme Hjertet til Guds Pris og til Tak til ham, hvem man skolder alt godt. Det, som altsaa er fælles baade for de bedrøvede og de glade Følelser, skal være Hjertets Retning henimod Gud (under hvilken man alene i Sandhed kan komme til at ble paa Herrens til Salighed (Jaf. 5, 7 Iig.; Hebr. 9, 28), og da hele Livet er delt mellem Sorg og Glæde, saa vil ogsaa hele Livet blive til Bøn. — (Luther.)

Naade Sorg og Glæde blive letfarlige for den kristne; hver stærk Zindebevægelse benytter Djævelen til at drage ham bort fra Gud; Bøn og Lovsang er de Naaden, man maa bruge mod ham. — (v. Gerlach.)

Vore Hjem og vore Børn.

Foredrag af O. Kløffen. Efter den norske Udgaves andet Oplag Dette er Titelen paa en Bog, som Lutheran Publishing House har fjølt Eneretten til for Amerika. Bogen er paa 230 Sider, trufft paa godt Papir, med Originaltegning trufft i Guld paa Forsiden. Den anbefales paa det bedste til Læsning for Naade ung og gammel. Prisen er 75 Cts. Alle Bestillinger sendes til

Lutheran Publishing House,
Decorah, Iowa.
eller

416 Third Ave. S. Minneapolis
Landemærk.

Quis de ønsker at bo paa et Sted hvor eders Børn har rigelig Udgang at jaa en god Skoleuddannelse, jaa som til Parland, Wash., og jikkre eder et Hjem nu, til rimelig Pris. For Vetter eller Land i jikkre eller mindre Stykker bør man hendeude sig til John Stensrue som boer paa Stedet, eller man vil træffe ham ved at gaa ind paa Culhens Office, 102 Vernice Bldg., Tacoma, Wash.

Gaa til

Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Costor Recepter samt for norske Assille Mediciner af alle Slags — jaa som: Sofmanddraaber, Nasta-draaber, Rigabalsam etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om Æsset.

Hos Osder ekspederes pr. Omgaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1135 1st Ave. N. 5th Street
Seattle, Wash.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

**Student - Supplies
of all Kinds
Vaughan & Morrill Co.**
926 Pac. Ave., Tacoma, Wa.

**DRS. ROBERTS, DOERRER
AND BLODGETT**
Dentists
1154 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.
Tel. James 1716

BEN WILLARD
Undertaker and licensed
Embalmer
STANWOOD - WASH.

Hafstad & Johnson,
Heavy Shelf Hardware
STANWOOD - WASH.

ROBT. W. COLLINS
Sutter & Wagner Bldg.,
handler med Real Estate og faste
Landskøndomme. Laan.
COEUR D'ALENE, IDAHO

Lien's Pharmacy
Scandinavian Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvir
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter ekspederes hurtigt.
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave

DR. L. N. JACOBSEN
Norsk Læge og Kirurg
Kontortid 10—12, 2—4 og 7—8
Kontor 201 Peoples Savings Bank Bldg
Seattle, Wash.
Office Phones—Main 6177; Ind. 3202
Residence: Ind. 3620.

Alterbilleder Fortvættede og Konfekte
malerier udføres godt og
billigt. Nu stræbe garanteret. 17 Mark Østernag.
De bedste Malerier haves. Skriv eller Katalog til
Arne Berger, Artist.
544 1/2 Wash. Str., - Portland, Oreg

When in Spokane stop at
Hotel Alger
Opposite N. P. Depot
Transients a Specialty
Free baths.

Dr. Hartman
Examineret Læge
Fra Christiania Universitet.
Sunset 171 Independent 16
Stanwood, Wash.